

НЕ УМИРАЙ, ДОКИ ЖИВЕШ!

ВІЛЬНА ДУМКА

№ 1 ГРУДЕНЬ, 1991 року

НАШ КЛУБ: ТВОРЧІСТЬ, ІНТЕЛЕКТ

В нашій області створено нову громадську організацію – клуб "Вільна думка". Клуб має на меті залучити, об'єднати інтелектуальні та культурно-мистецькі кола Наддніпрянщини для вироблення ідеологічних та культурологічних засад української незалежної держави. Економічний та духовний крах комуністичної імперії СРСР залишає за собою страхи та пустку в духовному та культурному стані українського та інших поневолених народів. Тому одним з основних своїх завдань ми вважаємо дослідження сучасного стану виховних і культурно-освітніх закладів, ви-

роблення і впровадження нових систем і методик виховання та освіти. Зокрема, клуб створює творчі групи, які розробляють програми виховання для українських дитсадків, шкіл-ліцеїв, організовує навчальні курси для вивчення вихователями побутово-релігійних народних свят і обрядів, готує і видає науково-методичну літературу та інше. Методологічними основами наших виховних і освітніх програм є глибокі культурні та етичні традиції українського народу, багатоючи скарби народних пісень, казок, гумору.

Як відгук і реакцію на складні проблеми сучасності клуб має намір робити соціально-економічний та політологічний аналіз сучасних складних громадських і міжнаціональних процесів, проводити різні експертні оцінки, вести соціологічні дослідження, на замовлення місцевих органів влади, підприємств.

В програмі діяльності клубу є також напрям, що пов'язаний з розвитком інформативних технологій і розповсюдженням їх на суспільні науки, в дослідження з історії та мовознавства, а також художню творчість.

Форми діяльності клубу "Вільна думка" досить різноманітні: це лекції та семінари, диспути, наукові конференції, виставки і вечори-концерти, проблемні та консультативні групи, курси підвищення наукової і мовної

кваліфікації, пошуки і презентація талантів тощо.

Ми вважаємо, що різкий розподіл інтелігенції України на політичні й національні партії зараз, в обставинах вкрай нерозвиненого громадянського суспільства і слабості нових демократичних структур, дуже недоцільний. Саме значні загальнонаціональні соціальні і культурні програми для незалежної України повинні стати центром консолідації здорових сил громадськості, і на цьому шляху наші спільні зусилля дадуть найвищий ефект. І дійсно, в клубі об'єдналися представники п'яти політичних партій (в тому числі й колишньої), товариства "Просвіта", Народного Руху. Прагнемо створити в клубі атмосферу взаємоповаги, творчого співробітництва й духовності. Запрошуємо всіх, хто має бажання своєю інтелектуальною творчою роботою прислужитися справі культурного і духовного відродження нашого народу, побудові демократичного громадського суспільства, – до нашого клубу.

Особливу надію покладаємо на молодь, школярів і студентів, які передадуть незгасиму естафету духовності народу нашим нащадкам в ХХІ століття.

В. ПЕРЕХРЕСТ,
президент клубу "Вільна думка".

УКРАЇНА — ВІЛЬНА!

Гряде новий, стократ привабніший звичай
Старому, бусурмансько-му на зміну.
Де мова тішить слух,
там Борисфенів край
Початок здвигам покладе, злама рутину.

М. Нострадамус.

центурій ІІІ, катрен 95,
Переклад зі старофранцузької

Оксани ЗАБУЖКО.

Україна вільна. Скільки століть боротьби! Скільки праці, кривавої праці праців, дідів, батьків наших, щоб одного ранку ми змогли сказати: "Так, підтверджу".

І нехай скречоче недруг, пущі назад нема. Тепер ніхто ніколи не зможе поневолити народ цієї благодатної землі. Народ, який виявив розум і волю, мудрість і гідність, терпніння і наполегливість у найвирішальніший час своєї історії.

Україна вільна. Вічний спокій тим, хто поліг у нерівній боротьбі.

Доземний уклін всім, хто в час відчаю і безнадії не опускав руки. Хто працював для України, навчав зневірених любити волю, надіячись, боротись, жити.

Маємо у спадок зруйновану економіку й сплюндровану землю. Разом з тим маємо у спадок могутній дух предків, їх мужність, мудрість і славу. Вони відстоїли для нас Україну, ми для нащадків – відродимо її.

Ярослав ТРІНЧУК.

З НОВИМ, 1992 РОКОМ!

НЕ УМИРАЙ, ДОКИ ЖИВЕШ!

ВІЛЬНА ДУМКА

№ 1 (2). Січень, 1992 року.

ЧАСОПИС ВИДАЄ КЛУБ „ВІЛЬНА ДУМКА“ В МІСТІ НА ДНІПРІ

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ: КОЛЯДКИ.
СКІЛЬКИ В УКРАЇНІ ПАРТИЙ?
КОЗАЦЬКИМИ ШЛЯХАМИ

Ярослав ТРІНЧУК.

КОЛЯДА

Різдвяно-новорічні свята – то потужний комплекс, у складі якого співсучне ритуальне дійство, словесні, ігрові моменти, елементи театру, карнавалу, обрядові та святкові страви і т. д.

Треба відразу сказати, що святкування ці губляться в глибині тисячоліття.

Слово колядка має різне тлумачення. Найпоширеніше – від римського календі, але воно

помилкове, бо самі календи пізнішого походження. є думка, що Коляда – якесь язичницьке божество. Проте, вона проблематична. Немає коляди, ді був присутній сам персонаж, чи рядки, присвячені йому. О. П. Знойко вважає, що слово не походить від шумерського чи дошумерського колетта й означає називу Місяця в ролі нареченої Сонця (О. П. Знойко. – Міфи Київської землі та поїдії стародавні. – К., "Молодь", 1989). Не найбільш ймовірно, хоча потрібні ще дослідження.

(Закінчення на 7 стор.).

З ГЛИБИНІ
ВІКІВ

КОЗАЦЬКИМИ ШЛЯХАМИ

У стадінсько-брежневські часи даремно було б

шукати серед туристичних проспектів численних турбюро та "Спутников" маршрути, пов'язані з історією українського козацтва. Туристична справа була підкорена завданням більшовистського агтпропу, гостро приправленого російським великорадянським відомством. Туристам пропонувалися головним чином такі траси, де можна було б якнайкраще висвітлити у панегіричному дусі діяння "старшого брата": показати пам'ятники, які увічнювали діячів російської історії, наявіть там, де вони ніколи не бували. Наприклад, пам'ятники М. Ломоносову та В. Чкалову у Дніпропетровську. "Для разнообразия" можна було пройтися місцями, так званої революційної та трудової слави. Коли ж комусь заскочило б звідати козацькі місця, наприклад, нашу Дніпропетровщину, де знаходилося 5 запорізьких Січей з 8, то йому прийшлося бйти з порожніми руками. В країщому випадку пропонувалася екскурсія на Хортицю, але "в нагрузку" додавався цілий ряд об'єктів, на які нерідко тяжко було дивитися без валідолу: задимлена "Запоріжсталь" – епіцентр зони екологічної катастрофи, яким є нині Запоріжжя. Та й сама Хортиця, понівечена двома десятками підприємств, лініями електропередач тощо, мало нагадувала історико-культурний заповідник. Якби ж турист самотужки почав зі своїми друзями шукати та об'їжджати козацькі місця, то мав би начувати-

ся, бо невдовзі летів ярлик "націоналіста" з усіма "выйткаючими посledствіями".

Дніпропетровські екскурсоводи, озброєні "методичками" "времен очахових і покорених Крима" в дусі одолосів Катерини II та Потьомкіна звично вихвалиють монархію та П. Фаворита. Ті, бачте, ощасливили Україну своїм "присутствієм"! і принесли цивілізацію нібито "диким" жителям козацького краю. | це в той час, коли українці з блогами вчили московитів граматиці, музиці, співам, іноземним мовам, вчили казати розповіді в церквах, і т. д. задовго до Катерини не тільки Другий, але й Першо. Про це свідчить дослідження наявіть російських дореволюційних вчених, не засліплених великорадянським шовінізмом.

Поиняє такий екскурсовод свою розповідь, коло Катерининської мілі, що стоїть біля Преображенського собору, розповідає про проекти Потьомкіна і словом не згадує про

(Закінчення на 2-й стор.).

Сучасне високорозвинене суспільство не може ефективно функціонувати без політичної демократії, яка в свою чергу неможлива без багаторітності. Це незаперечно. Однак в тоталітарній імперії СРСР до останніх років наявіть думка про багаторітність вважалася крамольною. За цим уважно слідувало партійна структура КПСС, яка зрослася з державою, підпорядкувала державу собі й перетворилася не в партію, як вважала КПСС, а в партійно-державну тоталітарну систему.

Сучасна історія становлення багаторітності в Україні започаткована періодом формування Народного Руху України.

На першому етапі Рух об'єднував людей найрізноманітніших політичних поглядів. То був час консолідації суспільно-політичних сил – груп, організацій та окремих людей на основі необхідності боротьби за національні, духовні, політичні й економічні відродження України. Основною

політичною силою, яка відстоковала стару тоталітарну систему й була антиподом Руху, залишалася до осені 1991 року КПСС та Північний безсловесний загін КПУ.

Питання про виникнення нових політичних партій, опозиційних структур-

рам КПСС – КПУ, постало вже наявіть під час дискусії навколо ідеї створення Руху. Проте створення нових політичних партій почалося основному в 1990 році. З розвалом Імперії ССР багаторітність в Україні стала реальністю. Зараз понад 20 партій, політичних об'єднань, спілок нараховує політична нива незалежної України.

Більше 10 партій діють, як політичні партії парламентського типу. Більшість з них зареєстровані. Пояснююмося основні:

– Демократична партія України (ДемПУ).

Партія веде свій родовід від Української Гельсинської спілки. У Верховній Раді України є 12 народних депутатів. Лідер партії Левко Лук'яненко. Друкований орган – газета "Самостійна Україна".

Веде свій родовід від Української Гельсинської спілки. У Верховній Раді України є 12 народних депутатів. Лідер партії Левко Лук'яненко. Друкований орган – газета "Самостійна Україна".

(Закінчення на 3-й стор.).

ПОЛІТИЧНІ ПАРТИЇ
В НЕЗАЛЕЖНІЙ
УКРАЇНІ

НЕ УМИРАЙ, ДОКИ ЖИВЕШ!

ВІЛЬНА ДУМКА

№ 2 (3). Січень, 1992 року.

ЧАСОПИС ВИДАЄ КЛУБ „ВІЛЬНА ДУМКА“ В МІСТІ НА ДНІПРІ

Досвід історичного розвитку переконливо свідчить, що однією з причин втрати Україною державної незалежності була відсутність української державної ідеї та своїх достатніх збройних сил.

Волею більшості народу Україна оголосила незалежність. Законне право «незалежної держави» є створенням своїх збройних сил на базі тих сил колишнього ССР, які дислоковані на території України – трьох військових округів і Чорноморського флоту. До речі, це відповідає міжнародному праву, в якому передбачено, що коли якася держава утворюється з частини іншої, то вона перебирає під свою юрисдикцію всі військові установи й війська, які постійно дислоковані на її території.

Який же шовіністичний свист підняли московські й санктпетербурзькі «демократи» й «ліберали» в союзі з монархістами, колишніми комуністами та іншими «єдінозаділініками» навколо законного права України? Від «Правди» до «Комсомольської правди» мелькають такі «перли» як «хохли» «растаскивають русське військо і руський флот». Так зване центральне телебачення щодня видає україноФобські інсінуації, перекручення фактів та відверту брехню. Шо це? Шабаш дурнів? Ні! Це – російський шовінізм в дії. Особливо нагнітаються антиукраїнські пристрасті навколо Чорноморського флоту, мабуть, з розрахунком на п'яту колону в самій Україні і флоті.

Про Чорноморський флот треба сказати окремо.

На причалах, молах, «стінках», «буях», які розташовані

ЗАУВАЖЕННЯ З ПРИВОДУ

на землях України за підрахунками, зробленими інститутом стратегічних студій в Лондоні, Чорноморський флот нараховує 45 надводних великих військових кораблів (вартість кожного не менше 250 млн. доларів) в тому числі 2 авіаносці, 2 крейсерами вертольотоносці, 6 ракетних крейсерів, 9 есмінців УРО та ін. 287 малих кораблів, із них 125 малих ракетних протичовнових і катерів, 75 тральщиків та ін. Все це коштує понад 80 млрд. доларів. Флот нараховує 28 підводних човнів, близько 1000 літаків і вертольотів та понад 200 літаків і вертольотів морського базування.

Весь Чорноморський флот, на який претендую Україна, складає 10% всього флоту (Чорноморського, Балтійського, Північного, Тихоокеанського, Каспійської флотилії) колишнього СРСР. А економічний вклад України в економіку екс-СРСР склав 26%. Як відно, Україні ще повинна додплатити Росія або передати частину кораблів з інших флотів. Більшість кораблів Чорноморського флоту збудовано на Україні, в Миколаєві. Автор цих рядків інженер-металург і сідічті, що стали для авіаносців та підводних човнів виплавляється на металургійних заводах України. Утримання Чорноморського флоту та військових округів ішло за рахунок народу України, на що колишній центр забирає з України 90 млрд. крб. (в стабільних цінах).

Нагнітаючи антиукраїнські пристрасті, російські шовіністи забивають історію. Армія і Чорноморський флот були українськими після революції 1917 року в період Центральної Ради.

В 1917 р. із російської армії були українізовані одинадцять армійських корпусів, а також в складі загальноморських корпусів були українські дивізії, полки в Москві, Ростові, Саратові, на Північному та Західному фронтах. Загальна кількість українських вояків складала в 1917 році більше 1,7 млн. чоловік.

Особовий склад Чорноморського флоту в 1917 році – матроси і мічмани – на 75-90% складався з українців, але «гаспада афіцерів» були на 90% вихідці з російських та німецьких (прибалтійських) родин. Саме це офіцерство на чолі з командувачами Чорноморським флотом Колчаком (до 8.06.1917 р.), а потім Лукіним намагалось недопустити українізації флоту (що робить і сучасне чорноморське керівництво). Проте вже влітку 1917 року на окремих кораблях групи матросів і мічманів підімали українські прапори. Переход Чорноморського флоту в підпорядкування Україні почався з 12 травня 1917 р., коли матроси і мічмани ескадреного міноносця «Завідний», який перебував на траверзі Одеси, підняли замість «андреївського» прапора український блакитно-жовтий.

1 листопада 1917 р. при Центральній Раді було утворено Морську Генеральну Раду (мабуть потрібно створити щось подібне зараз при Міністерстві оборони України). 12 листопада підняв український прапор великий військовий корабель крейсер «Пам'ять Меркурія» (в Одесі), а 22 листопада в Севастополі – флагман флоту лінкор «Воля».

15 грудня 1917 р. підняли українські прапори на сторожевих катерах, військових транспортах, плавбазах. Всого на 27 одиницях флоту, 7 січня 1918 р. – на крейсері «Імператор Троян», 20 січня – на підводних човнах «Гагара», «Карп», 10 лютого на «Кашалоті».

Правда, деякі кораблі носили ще «андреївський» прапор, бо адмірал Лукін всіляко намагався недопустити українізації флоту. В кінці квітня 1918 року на вимогу Центральної Ради адмірала Лукіна було усунено і командувачем Чорноморського флоту було призначено українського патріота, нащадка козацького роду контрадмірала М. П. Сабліна (Верховній Раді варто б врахувати цей досвід). З 20 до 28 квітня 1918 року всі кораблі Чорноморського флоту, які базувались у Севастополі й Одесі, підняли українські прапори. Командувачем флоту був призначений адмірал Саблін.

20 квітня із Севастополя в Київ на ім'я Центральної Ради надійшла телеграма: «Сього числа Севастопольська фортеця і флот, що в Севастополі, підняли українські прапори. Командувачем флоту був призначений адмірал Саблін».

Щоб не потрапити до рук німців, адмірал Саблін 30 квітня 1918 року о 22 годині вивів із Севастополя основні кораблі флоту й повів в Новоросійськ, де була Радянська влада, надіючись на допомогу «братів». Але за наказом Леніна в Новоросійську флот було затоплено, а адмірала Сабліна і багатьох офіцерів флоту репресовано.

Маємо надію, що сучасні офіцери флоту й армії, які стали на справедливий шлях служби українському народові, не допустять помилок 1918 року, не стануть холуями жириновських, собчаків, попових і же з ними...

Чорноморський флот буде Українським!

Армія наша буде українською!

І. Д. РИБАЛКА.

НА ВІРНІСТЬ УКРАЇНІ Є УКРАЇНСЬКА ГВАРДІЯ!

Дніпропетровськ, 5 січня 1992 року. Фото члена Спілки журналістів України Бориса КОВТОНЮКА.

Сьогодні:
в номері:
Круглий
стіл газети.
Дещо про
Чорноморський
флот.
Козацькими
шляхами.
Донос
на
Яворницького.

4 октября 2016 года Минюст РФ внес Международный Мемориал в реестр «некоммерческих организаций, выполняющих функцию иностранного агента». Мы обжалуем это решение в суде.

Библиотека Международного Мемориала